

Potpisivanje ratnog zajma, skopčanog sa osjeganjem, traje i još dalje.

Veoma važno za one, koji imaju gotovog novca.

Tko sad plati na jedan put K 687.60 dobiti će nakon devet godina, t. j. godine 1926. K 1000 u gotovom novcu.

Umre li prije, dobit će njegovi nasljednici jednu državnu zadužnicu u vrijednosti od 1000 kruna, za koju će godine 1926. dobit u gotovom novcu K 1000. Vrh toga vratit će im se od plaćenih K 687.60

na koncu prve godine osiguranja	K 615.53,
" " treće " "	" 482.36,
" " pete " "	" 336.25,
" " sedme " "	" 175.92.

Tko nema dostatno gotovog novca, može plaćati na godinu K 90, polugodišnje K 45.90, četvrtgodišnje K 23.40 ili mjesečno K 7.95.

Prijave primaju:

C. k. austrijska vojnička zaklada za udovice i siročad. Vodja kotarske poslovaonice u Pazinu JOSIP MALJAVAC.

Suradnici: ROŽA JOSIP, c. k. profesor u Pazinu; BOLONIĆ PETAR, nadučitelj u Sv. Petru u šumi; LUKEŽ DRAGUTIN, nadučitelj u Tinjanu; BUTKOVIC NIKO, opć. tajnik u Zminju; TOMASIĆ LOVRO, nadučitelj u Cerovlju; VRABEC IVAN, župnik u Zamasku; BAČIĆ JOSIP, nadučitelj u Vranju; SIRONIĆ METOD, nadučitelj u Velikoj Učki; LEOPOLD STIHOVIĆ, nadučitelj u Lindari.

Mali oglasnik

Izgubljeno.

Bijela legitimacija za bivanje u Pull, matricula za brodove na ime Matić Josip te 12 kruna gotovine izgubilo se u nedjelju iz ulice Sergija do ulice Lome 277. Tko je našao stvar, neka si novce zadrži a matriculu i legitimaciju donese na gornji broj.

Prodaje se posjed

u gradu Koprivnici (Podravina) udaljen 5 časaka od kolodvora, sastoji se od plodne oranice, vinograda i kuće sa zgradami. Svega do 4 rail. Adresa kod uprave.

Oglasujte u „Hrvatskom Listu“!

„Kreditno i eskomptno društvo“

Pula trg Custozza 45

prima u pohranu novac uz najviši mogući kamatnjak, te isplaćuje uloške po dogovoru, bez obzira na ratno doba u svakoj visini.

Uredovni satovi su: od 9 do 12 pr. podne.

Bum bukvice!

Priča Ivan Tuhtan iz Trviža.

Zivela je mat s sinom. Jenega jutro pripremila mu je vrećo puno žita, da porene u malin. Prvo nego je šla na polje za poslon, reče mu:

— Čuješ, sinko! Tu imaš dva jaja. Odreži si malo špeha na svinje, sfrigaj si frito, utoči si u konobe malo pit, pak poreni u malin ča prvo, da dojdeš prvi na red. Ja gren delat u Kosirevico.

Sinu je falilo jeno kolo u glave. Kad je mat šla iz hiže, stuče dva jaja, ča mu hi je dala mat, ša je u štalo i na žive svinje odreže jedan kus špeha i stavi curo u oganj, da mu se fritu sfriga. Dokle se je fritu frigala, skoči u konobe, da si natoči jedan bukvice. Justo u to vrijeme skoči na ognjište brek i počne s curo roštati. Kad je to ču, skoči je s čepon od bačve u ruoke u kuhinjo, pak ga je hiti u breka. Osta je prez vina i prez frite i svinja je u štale krepala

Od straha hiti na tovara vrećo i gre u malin. Na putu u malin je sreti pastire i svinjare, kade so pasli ovce i svinje. Igrali su na ceste na škovo. U žepu je ima 10 šoldi, a rada bi bi još već dobit. Pušti je tovara, da gre kamo ča, a on udri igrat do škurega. Tovar gre i gre vajak napred do boške. Tu skoče na nj vuki i sve so pojeli, samo kosti so ostale od njega, a žito iz vreće so mu prasci pojeli. U škuro je ša iskat tovara, a naša je samo kosti. Pobere kosti i ponesc hi doma. Na vratu od hiže zaviče matere na ogujišće:

— Mamo, glejte, kako liepa škancija ča bit od tega. Ma ča liepo stat gore piadi i škudele!

— Od kiega so te kosti? — zapita ga mat.

— Od našega tovara — odgovori sin.

— Škarancija ti došla! Liepo si učeni. Svinja je štale krepala, ča si ša na živo špehi rezat, bačva istekla, tovara ni. A kamo ti je moka? — zaviče mat.

— Prasci so mi žito pojeli — reče sin.
— Uh, kankara ti došla, ma si štupido — reče mat, zame jeno protico i udri po njemu. Stukla ga je do svetega uja.

Sutradan pripravila mu je mat drugo žito i rekla mu je:

— Na, tu imaš; kad si čiera zgubl tovara, buđi sakla sam tovar i nosi sam. Pazi dobro! Pošaji mi, ča prvo moreš, jeno malo muoke, da umesin kruh.

— Po kiemu ču poslat — zapita sin.

— To ti je tvoj posal — reče mat — ja ču moko imet, pošaji je i po same bure. Ku je ne pošaješ, čemo drugače plesat.

Zame vrećo i gre u malin. Kasno je doša na red za mlet. Kad je bilo jeno malo samejeno, domisli se je, ča mu je mat rekla, da pošalje doma mouke, magar po bure. Zie je loparico i z loparicon je hita muoko van uz besede: — Bura, nosi moje matere muoko!

Tako je hita, dokle ni sve ishita. Kad je bi gotov s hitanjen, je ša doma. Kad je doša doma prez muoke, pita ga mat:

— A kade ti je muoka?

— A ča van je nisan posla? — reče sin.

— Po kiemu — ga zapita mat.

A po bure; ča mi niste rekla, da Van je pošajan, magar po same bure — odgovori sin.

Mat ga je čapala za vrat, nategla mu je brageše i stukla ga je, dokle so mu modrice skočile. Kad ga je puštala, uša je iz hiže. Ni moga zabit na buro, ča mu ni ponesla muoko doma. Skoči je u hižo i zie jeno kudejo štope i ša u goro do hiže, kade je stala bura.

Doša je on do burine hiže i reče:

— Bura, ču te je benj navadit pameti, kad me nisi stela poslušat i ponest moje matere muoko iz malina. Sada ču ti škujo začepit, pak ne čaš već pulat.

Kiselu repu

za mjesnu aprovizaciju, vojne zavode ili pod vojnom upravom stojeća poduzeća sa izvoznicom za Dalmaciju, Bosnu i Hercegovinu ili Istru dobavlja uz povoljne cijene

Sisačka tvornica kisele repe i zelja u Sisku.

Ponude tražite brzojavno!

Važno!

Važno!

Zamjena ratnih zajmova

ratno-zajmovne-osjegur. police

Važno! Svaki vlasnik VII. ratnog zajma i prijašnjih omlaja, lako svoje potpisivanje bezplatno bez ikakve pare gotovine (do K 5000) odmah skoro podvostručiti.

Primjer: Proti uloženu ratnog zajma sa n. pr. nom. K 2700 — lako dobije svak bez ikakvog rizika, odmah pravovaljanu, ratno-zajmovno-osjeguravajuću policu za po prilici nom. K 5000 —

Pojašnjenja daje: Osjeguravajući odlo c. kr. aust. vojničke zaklade za udovice i siročad u Pull, trg Custozza br. 45, I. kat, Jadranska banka, Podružnica Anglo-austro banke, Podružnica Kreditnog zavoda, Podružnica Depositarne banke, Podružnica živnostenske banke u Trstu i Kreditno i eskomptno društvo u Pull.

ISTARSKA POSUJILNICA U PULI

registrišana zadruga na ograničeno jamčenje ulica Carrara br. 4, vlastita kuća „Narodni Dom“.

Podružnica u Pazinu.

Prima uloške na štednju, te ih ukamačuje sa

4% kamata

Eskomptira mjenice uz najpovoljnije uvjete i daje zajmove na nepokretnine.

Uredovni satovi: od 9—12 prije pod. i od 4—6 popodne.

— Ne moj, ne — molila ga je bura. — Ja ču ti dat jenega tovara i ti čaš bit š njin jako sričan. Kad budeš reka: — Eri, cekine seri — skakat ča iz njega sami cekini.

— Ja san kuntenat. Samo ču provat, ku istino govoriš.

Bura mu je dala tovara i on ga je prova. Svas vcsel zame tovara, zahvali bure i gre ča. Na putu do kuće zaustavi se na večer u iene oštarije i zapita za prespat. Oni so ga primili. Ma prvo nego je ša spat, jin reče:

— Čuvajte mi moga tovara. Nemojte mu reć: „Eri, cekine seri“, Vas liepo molim.

— Ne čemo nel — Budite na miru! — so mu rekli oštari.

Kad je on ša spat, niso bili leni. Dopejali so tovara u oštarijo i rekli so mu: „Eri, cekine seri!“ Kad su oni rekli tuo, udri iz tovara cekini. Vaje so išli iskat tovara po selu, ka bi bi sličan s kožom temu, iz kojega so skakali cekini. Našli so ga. Sutradan, kad se je usta, da mu oštar drugega tovara, a ne onega, iz kojega so praskali cekini. On zame tovara i gre doma. Kad je doša doma, zaviče matere:

— Mamo! Brzo donesite jedan lancun. Čete vidit, kako ča iz tega tovara cekini praskaš!

— Pušti me na miru! Ja ču te opet stuć, da se budeš domisli do mene. — Kad je vidil, ča ga mat ne školta, skoči je u hižo i zmaka lancun iz postelje, pak ga je postavi pod tovara. Zavika je: „Eri, cekine seri!“ — Tovar ga ni poslušal. Jopet mu zaviče. Tovar se ni janka maka. Razjadi se i udri s pikon po tovaru, dokle ni počela iz njega lijavica kapat. Mat ga je gledala, ča to dela. Kad je vidila, da je lancun sav zamazan, skočila je iz hiže, čapala ga i tukla ga je, dokle se je štufala.

Kosti so ga bolele. Komoć se je od boli mica. Misli ča ča opet učinit. To put zame 2 kudeje štope i opet je ša, da začepi burino škujo.

(Konac slijedi.)